

Kaas & Brood

VOOR OLOFSPOORTERS

Redactie: Reina van Lier, J. Bokma, E. Warries
Redactieadres: Reina van Lier, Kloveniersburgwal 141
telefoon 42936

No 29

25 November

1957

VIERHONDERDENTWINTIGJARENSCHOOLGELDTERUG - - - - -

Lang zwegen wij, verbeterd staarden wij voor ons.
Krampachtig grepen de handen in stapels foliopapier.
Vel na vel klauwden wij omhoog: lazen, lazen en lie-
ten vallen.

Wat hadden we dan gehoopt? Hadden we soms een duide-
lijk beeld gehad? Neen. Immers.

Maar was dit dan het eindproduct van 70 maal 6 jaar
middelbaar onderricht? Waren er 420 jaar lang slechts
stijlfouten en cliché's in deze koppen gestoken?

Vierhonderdentwintig jaren van ritselend-lover,
fijngetekende-gelaatstrekken en vurige-smeekbeden?

Vierhonderdtwintig jaar lang alleen maar geleerd te
communiceren en niet te formuleren? Vragen te veel.

Antwoorden te weinig. Laat ons zwijgen.

Ook lichtpunten zijn er.

Daar waren doordachte aforismen, puntdichten ter
snede en boeiende prozastukken. Glanzende korrels
graan: na ruim vier eeuwen geoogst. We zaaien ze
weer uit over enkele pagina's in dit nummer.

Moge Ceres ons ter wille zijn.

De offers zijn gebracht.

De lezer tot heil.

Red.

BINNENGEKOMEN STUKKEN

Jarig van der Molen, (ex?) judant in de Universele Huisorde van Ibrahim Fabel doet alle geachte Olofspoorters langs deze weg niet alleen een groot toekomen nu hij de studie (on-)tijdig heeft afgebroken maar ook sluit hij een serie waardevolle adviezen bij. De groeten brengen wij over. De adviezen besparen wij U. Er zijn grenzen. Ze liggen op het redactioneel-administratieve bureau. De grenzen. En de adviezen. Dag Jarig.

P.T. van den Akker leverde drie pagina's studentenliederen in. Juist wilden wij tot plaatsing overgaan, toen we de achterzijde van de papieren zagen. Daarop was een excerpst getyped van een potentieel proefschrift; de titel deed vermoeden, dat het maar zó-zó (duimen omlaag) was in de Olofspoort. Wij vonden de apologie van de scribent ook maar zozo. Hetgeen niet wegneemt, dat we het streven blijven steunen. Mag U raden welk streven. Nec, mis

Een R O T Z O O I is

het bij U thuis!

Een onbeschrijflijke bende. Een chaos. Al jarenlang bent U van plan Uw kamer anders in te richten. U wilt nieuwe dingen aanschaffen maar U hebt er geen ruimte voor, omdat de oude nog steeds aanwezig zijn.

Al maanden geleden ook hebt U gezien, dat de kasten nodig moesten worden opgeruimd en nóg is dat niet gebeurd.

BRENG DAARIN NU VERANDERING!!

Kaas en Brood biedt U daartoe een unieke gelegenheid. Lees de oproep elders in dit blad.

AAN DE PAPIEREN LEDEN.

Elders in dit blad treft U een aantal volkomen overbodige mededelingen aan onder de voorlopige titel 'Broodje Dubbelop' over gebeurtenissen in

de S.S.O. Het is voor iedereen oude kost en het is onzinnig dit af te drukken. Daarom doen we het. Daar gij er belang bij hebt te weten wat er zich afspeelt in en om het broeierige keldertje aan het Westeinde, verwachten wij van Uw zijde daadwerkelijke steun, indien we worden aangevallen over onze extravalente stukjes. Breek dus een lans voor ons. Desnoods twee. Of meer.

- - - -

VOOR KENNISMAKERS ONLY - - - ORATIO CONTRA DOMUM

"Kaas & Brood is een volstrekt waardeloos blad". Aldus Mej. Lydia Zwikker, sociografiestudente hier ter stede, vier en twintig college-uren per week en een queue d'cheval. Eens ben ik met U, weledelgeboren vrouwe. Immers, wat aanschouwen wij, het oog richtend op onderhavig schoksgewijs aan de dag tredend geschriftje? Twaalf of zestien pagina's stencilwerk op grauw papier. Een fris en kleurig cartonnen omslag ontbreekt, zelfs geen nieltang is er aan te pas gekomen om deze bundel grijze materie bijeen te houden. Soms liggen alle bladen in de juiste volgorde: een weinig voorkomende misstap van de administratie. Samenvattend is dus de vorm reeds aan te duiden met het ene woord ONVERZORGD. Slaan we thans de blik op de inhoud. Eigenlijk is er geen sprake van inhoud. Hier toch valt geen substantie te bespeuren. Holheid is het hoofdkenmerk van dit pseudolitterair gezwatel. Nadat men met tegenzin het zouteloze of stuitend grove proza der scribenten heeft verwerkt, keert men zich walgend naar de zogeheten gedichten. Rijm is taboe. Het etaleren van frustraties en dierlijke driften blijkt bon ton. Een enkele maal huilt een romanticus zijn wereldleed uit tegen de argeloze lezer. Waar wij de uiterlijke verschijningsvorm van dit op verenigingskosten gereproduceerd periodiekje hebben samengevat onder de noemer "onverzorgd", daar is één enkel nederlands woord niet voldoende voor de vulling van dit kruidenierszakkenpapier. We benaderen de sfeer van dit boerenbedrog het beste door te poneren: Het geklied in Kaas & Brood is meestal vervelend, dikwijls onintel-

ligent en altijd een aanfluiting van de goede smaak.

Ik ben van mening, dat gij, brave lezers, het tot de laatste letter met mej. Zwikker, met mij, en met het bovenstaande eens zult zijn. Wat staat ons dan thans te doen? (Want het is wel zaak er nu eens gezamenlijk de schouders onder het werk te zetten). Ik zal U, ter bepaling van de gedachten, enkele richtlijnen verschaffen:

1. we ontslaan de huidige redacteurs.
2. men benoeme een nieuwe redactie, te recrutereren uit bona fide en sociabele, modernvoelende Olofspoorters.
3. het bevorderen van de communicabiliteit van het geschrevene door:
 - a. slechts gedichten, die eindrijm vertonen, op te nemen.
 - b. slechts die stukken te plaatsen, die door personen met een IQ van 82 niet kunnen worden misverstaan.
 - c. proza en poëzie te weigeren, indien er blijken zijn van psychische onevenwichtigheid der producenten.

Laat ik volstaan met bovenstaande concrete punten en verder nog enkele losse notities verstrekken ter aanwijzing: In Kaas & Brood moeten meer serieuze stukken komen aangaande de studentenmaatschappij, de Olofspoortmaatschappij, de dispuutenmaatschappij en nog andere maatschappelijke eenheden. Het blad moet zijn verantwoordelijkheid beseffen. Er moeten rubrieken komen. De Heer J. Loonen, judant in de Universele Huisorde van Ibrahim Fabel, zal een vervolgverhaal schrijven. Jansen Schoonhoven werkt aan een serie diepe artikelen betreffende de sociologie van de studentenlitteratuur en Mejuffrouw Jacqueline Bekker verklaarde zich bereid een rubriek voor de vrouw in het volgend nummer aan te vangen. Dat is al iets. Weinig. Maar als begin kan het. Er is veel te doen, zult ge zeggen. Ik weet het. Zeer veel. Ik reken op Uw steun. Van U, van U, en

van U. Het gaat om een verafgelegen maar groots doel. Laat ons gezamenlijk mikken, dan zal allicht iemand van ons een of meer treffers plaatsen. De munitie heb ik nu gereed gelegd. Ge hebt U slechts te bukken. Welnu....wie Uwer werpt het eerste??

E. Warries.

IK HEB EEN KOEKJE IN DE TUIN GEPLANT.

Zomaar! In een komaanbui lang geleden al; een dronken donkere komaanavond. Vandaag is er uit de zwoele grond iets ranks geboren. Ik zie het door het gebladerte van de eik voor mijn slaapkamer. Het komt onverwachts, denk ik, maar het lijkt me geen blijvertje. Mijn huis staat goddank apart. Twee kilometer uit de stad. Vreemde gasten zullen mijn geheim nooit kennen. Ik huppel barrevoets de tuin in, mijn pyama ruikt nog naar mijn bed. Kijk! Ik ben vrolijker dan op alle andere dagen, hoewel ik weiger de boom als een wonder te beschouwen. Hij is te gewoon. Misschien iets lommerrijker 's zomers en frappanter van vorm.

Ondanks de heftige wind, die de overige bomen doet buigen en ruisen, staat deze als een toren, hoog, heel hoog en volkomen bewegingloos. Koekjes ontbreken geheel. Plotseling besef ik het. De ontdekking maakt me radeloos. Ik heb geen bewijs, geen enkel bewijs.

Tijdens mijn ontbijt in de stille voorkamer overdenk ik mijn verdriet. De dag is weer grijs als zijn voorgangers. Er stoeien slierten voor de zon. De morgen lijkt als een even stap in een stille, lange straat. De honderden grote zwarte vogels in de tuin houden zich gelukkig rustig. Wordt er gebeld? De dienstbode wordt ouder, besef ik; ze laat 2x bellen. Als de kleine oude man in de kamer staat, een vaal pak en modderig, is het bijna kantoortijd. Natuurlijk ken ik hem van vroeger en ik laat me rustig naar de tuin voeren, onze voeten zakken diep weg. "Kijk", zegt de oude; zijn stem is groter en jonger dan ik had verwacht. Een vreemde ontroering. "Kijk scherp!" Hij haalt een tak over als een handle.

Een zwart hol wordt zichtbaar, de schors van de boom is geweken. Haastig stapt hij binnen, ik hoor hem rommelen en dan geeft hij mij vier, vijf blikken koekjes. "Laat U hier niet meer zien", zegt hij bits, "tenminste niet bij deze boom", gaat hij zachter voort en later, veel later, als we zwijgend staan, is zijn stem ontroerend als hij zegt: "Het is een wonder".

Ger ter Horst.

IK HEB EEN KOEKJE IN MIJN TUIN GEPLANT

Ik heb een koekje in mijn tuin geplant,
Nu roep ik luide ach en wee!
Wat maakt dat ik zo droevig ben?
Al die Maria's bij de thee!

Irène de Groot.

EEN DRONKEN AUTOBUS.

Als kindertjes niet slapen gaan
En voor 't naar bed gaan zeuren,
Dan komt de dronken autobus
Met dronken conducteurs!
Hoe komt het toch dat deze bus
Gedoemd is om te malen
En eeuwig door het land moet gaan
Om kindertjes te halen?
Zijn slechte aard, daar ligt het aan,
Maar ja, papa was ook verkeerd.
Zelfs was hij in zijn vroegste jeugd
Verscheid'ne malen gefrustreerd.
Hij snoept van de spiritusfles,
Het was niet te vermijden,
Dat hij op lat're leeftijd slechts
Op whisky wilde rijden.
Je voelt het al, hij werd geschorst,
De ganse dag zit hij te knieze,
Maar als de donk're avond valt,
Sluipst hij uit de remise.
Hij raced en toetert, scheurt en zet
De stoute kinderen in het net
Zo gaat hij langs de autobaan

Kom kindertjes, nu slapen gaan.

Irène M.S. Schmidt.

EEN DRONKEN AUTOBUS

Iedere autobus is dronken. Het dronken-zijn is de autobus eigen. Dit vervoermiddel is verkeers-technisch gezien beneveld. Dit constant in kenmerklijke staat verkeren moet op den duur resulteren in de ontbinding van het autobuswezen. Het phenomeen autobus ziet men haar laatste kilometers afleggen. De tram zal een come-back beleven die de schitterende retour van de hemdjurk grotelijks zal overtreffen. Ook in het openbaar vervoer is de dialectiek evident.

Wanneer wij dieper schouwen in het echec der autobus, stuiten wij allereerst op de teleurstellende oplossing van het ruimteprobleem in het ingewand der bus. Het is de bedoeling, dat men vóór instapt (eenmansbediening). Het wegrijden van de bus heeft tot gevolg, dat de reizigers of passagiers, na het offeren van hun penningen op de daartoe geconstrueerde betaaltafel, met grote kracht achterwaarts geworpen worden. Er zijn twee mogelijkheden: de reizigers of passagiers worden ruggelings gevloerd, of zij weten zich staande te houden aan een stang en kunnen zich op een bank frommelen.

Bij beschouwing van het uiterlijk, valt direct het bandeloze op, het bandeloze in figuurlijke zin; banden ontbreken niet, maar de leidende rails, die het vervoermiddel op het rechte pad houden (of niet). De bus krijgt door een van zijn ingezetenen de richting voorgeschreven (of niet); meestal is in deze persoon ook de geldzamelaar verenigd (eenmansbediening).

Een duidelijke inlichting over het ontbreken van iedere zedelijke norm bij de autobus geeft de trolleybus. Van de bus heeft deze de banden geërfd, van de tram de bovenleiding, kennelijk tengevolge van het verkrachten van het tramwezen.

Fred van Willigen.

STUDENTEN-SOCIETEIT
OLOFSPOORT

geaffilieerd aan het

HOOFDKWARTIER van
SINT NICOLAAS

Westeinde 23
MADRID/AMSTERDAM.

23 November 1957.

Lieve Kinderen,

Dees aanhef moge U niet verhinderen
Verder te lezen een persoonlijke brief van Sint Nicolaas
En uiteraard, traditiegetrouw, van zijn zetgee trouwe-pieter-baas.

Lieve kinderen dan, zoals ik hier reeds schreef:
Hoewel ik reeds achthonderdveertien jaar leef
En jullie geen twee lustra zelfs bestaan
ben ik de Olofspoort nochtans zeer toegedaan.

Voor diepe denkers is dit duidelijk toch want
(Je leest het iedere dag in de krant)
Dat ik sociaal voel, modern ben en vitaal.
Wel: dat is de Olofspoort ook, zij 't met wat meer kabaal.

(EN NU DE VERMANING)

Nu moge het waar zijn, wat hier staat in mijn boeken,
Dat sommige bestuurders bepaald nu geen doeken
Hebben gewonden om personen en zaken
Of plotseling aan het schorsen geraken.....

Nu moge het waar zijn, dat pitoreske figuren
Te lang en te dorstig de nachtelijke uren
Vervulden door vreugd of weltschmerz te uiten.
(Denk er aan iongens: doe dit niet binnen maar buiten).....

Nu mogen verder mijn boeken vermelden,
Dat de besteding en inning van jullie gelden
Als punt van agenda zes avonden vraagt,
Waar na men opnieuw de vergadering verdaagt.....

Uw inauguratieprak voorts moogt ge dan in cocktail gaan eten
(En ook het blauwpak-uniform niet vergeten).....
Ook: Eerstejaartjes verweet ge met strenge gezichten
Dat ze zomaar hun eigen disputen oprichtten.....

(MAAR ALIES KOMT WEER GOED)

Dit alles, mijn kinderen, moge zo zijn.....
TOCH heb ik nog fopzeep, en marsepein!!
TOCH heb ik dit jaar nog agenda's en koeken!!
TOCH kom ik jullie saam met mijn Pieter bezoeken!!

Aldus sprak ik af met Uw soosbestuur:
De 29ste - VRIJDAG - OM 'S AVONDS 10 UUR
Kom ik, tezamen met zwarte Piet,
Eens bij jullie kijken. Niemand is er dan niet.

En wil soms iemand, 't zij stout, 't zij lief
Verblijden met pak en/of gedicht. Wel: dat is facultatief.
Bij mij kun je steeds met je pakje terecht
of: leg het in de keuken bij mijn zwarte knecht.

Welnu dan, brave leden-schaar,
Ik groet U (en tot Vrijdag dan maar),

Uw allerbeste vrind,
mede namens Piet

de Sint.

Er bestaat een voortdurende overeenkomst tussen U en mij: wij zijn beide iemand anders.

V. de Kruif.

WAT DENKT KAREL DE GROTE ERVAN?

Karel dacht als jongen al weinig. Later poogde hij het vele malen, maar veel bekwamere vazallen schoven hem aan de kant, lachend en een beetje vertederd door deze grote, wilde jongen. Hij mocht zijn handtekening plaatsen en dies worden grote daden hem toegeschreven. Karel de Grote denken? Kom, wees wijzer!

Ger ter Horst.

DABBEL, DEBBEL, DIBBEL, DOBBEL, DUBBEL.

(Piet van Westayen, Verz. Werken,
Uitg. A. v. Oorschot).

Met het verschijnen van P. van Westayen's verz. werken, omvattende de bovenstaande regel, is de Nederlandse litteratuur ten zeerste gediend.

Reeds lange tijd zagen wij uit naar woorden, die zowel poëzie als proza waren, zowel begrijpelijk als onbegrijpelijk, zowel zedelijk als onzedelijk. De regel "dabbel, debbel, dibbel, dobbel, dubbel" bezit het kenmerk, dat ze, hoewel ongetwijfeld hartstochtelijk van binnenuit gevloeid, toch geen projecterende werking heeft, wat betreft de psychologische weergave van des dichters zieleleven. Dit is een vondst, die uniek is in de litteratuurwereld. Want hoe kan van Westayen een psychologische projectie uitwerken, terwijl hij niet over een zieleleven beschikt?

Deze verzamelde werken vertonen een treffende gelijkenis met het werk van een andere vlamming, Lodewijk Paulus Erwt, die onder anderen schreef: "Bubbel, Bobbel, Bibbel, Bebbel, Babbel". Toch slaan wij het "Dabbel, debbel, dibbel, dobbel, dubbel" van v. Westayen hoger aan, aangezien immers bij L.P. Erwt het tweede en het vijfde woord begrijpelijk zijn, wat voor de interpreters veel moeilijkheden met zich meebrengt. Zoals wij reeds eerder opgemerkt hebben (zie ons blad van 17 Sept.), zien wij een samenvloei- en van het proza en de poëzie. Het bewijs voor deze redenering ligt in het "Dobbel". Is het woord "Dabbel" nog bi-poëtisch, dit poëtisch aspect vermindert bij het woord "Debbel", waaraan wij het woord mono-poëtisch zouden kunnen toekennen. Het begrip "Dobbel" (d.i. inderdaad een begrip, geen los woord) duidt reeds op een overwegend prozaïsche inslag. Zien wij "Dobbel" dus als mono-prozaïsch, dan spreekt vanzelf, dat het woord "Dubbel" driedubbel-prozaïsch is. U begrijpt natuurlijk allang, dat P. van Westayen dit alles zelf niet geweten heeft. Hier ligt echter het meesterschap van de schrijver, die op waarlijk ontroerende wijze dit wanbegrip naar voren brengt.

J.S.

FRONS

Fronst U Uw voorhoofd voor het naar bed gaan? Ik hoop, dat U dit doet. Want als U Uw voorhoofd fronst, betekent dit, dat U denkt, of poogt te denken, of de indruk wilt wekken, dat U denkt. Als U het niet doet, hoort U dus niet in deze eeuw en zeker niet in het product van dit tijdvak, de Olofspoort, thuis. Het zou dan zeer verstandig zijn, als men het aanleert. Reeds bestaat het plan, om het voorhoofdfronsen als verplicht leervak op de middelbare school in te voeren, zodat de jeugd het fronsen en dus ook het denken leert. Men kan het denken dus als een fronsfunctie beschouwen, dus in formule: $D = f(F_t)$
D = denken; F = fronsen; t = tijd, waarbij het gebeurt.

Differentieert U nu de functie naar de slaaptijd, dan ontdekt U, dat de beste fronstijd de tijd vóór het naar bed gaan is. Dit is dus ook de beste denktijd. Als men U vraagt: "Fronst U Uw voorhoofd voor het naar bed gaan", en U antwoord met ja, dan betekent dit dus, dat U denkt.

R. Heijmans.

IK HEB EEN KOEKJE IN MIJN TUIN GEPLANT.

Gedreven door geuren van deeg en van boter, verrukkingen van neus en mond, opwekkers van liefde, die door de maag gaat (liefdeshonger), stond daar de planter in zijn tuin van viooltjes van Eden en paradijsvogelveervarens. Dit was zijn dilemma: hoe is het mogelijk dat er scheiding bestaat tussen deze twee afgronden van heerlijkheid, het deeg en de bloemen? Waarom twee harmonieën, op zichzelf volmaakt, maar naast elkaar levend als twee vijanden, die elkaar zouden moeten beminnen, waren zij niet vijanden geweest en die daarom dubbel haatten?

Dit was wat de planter kwelde in zijn tuin van viooltjes van Eden en paradijsvogelveervarens. De kwelling baarde een plan. Twee onverenigbaarheden verenigen, het onmogelijke verwezenlijken, deeg en bloem verzoenen, boter laten violieren en veren doen geuren

naar de allerparadijselijkste broodboom, dat was, wat hij wilde. Waren er nu nuchtere kinkelen onder U, hoon zou zijn deel zijn geweest. Want wat doet deeg in de grond gestopt anders dan worden tot aarde, weker en zoeter dan aarde? Tenminste: in normale omstandigheden. Maar wat is abnormaler, vreemder en toch eigenlijk vertrouwder dan een tuin vol verre vreemde bloemen en bladeren? En wat was dan eigenlijk meer voor de hand liggend dan dit: het boompje van het zoete goed en het zoeter kwaad, niet te plukken zonder dat men later schuld voelt: de sering? En als gijzelf, lezer, nu vindt, dat dit zou moeten geschieden, wel, dan stel ik mij niet tussen U en de sering, maar ik zeg: het zij zo, pluk!

Rudi Künzel.

- - - -

OPROEP

Op de redactioneel-administratieve bureau's is een schromelijk tekort bespeurd aan oude nummers van Kaas & Brood. De bureaudirectie verwacht en hoopt door deze oproep minstens twee exemplaren van elk tot nu toe verschenen nummers te verkrijgen. Te verkrijgen dank zij Uw medewerking.

De directie koestert het voornemen met de complete bundel oude exemplaren naar een boekbinder te tijgen, teneinde deze jaargangen te doen verduurzamen. Daarna liggen de fraaie en overzichtelijk samengeperste boekwerkjes constant voor U lezer en lezeres ter inzage op een van de directie-bureau's. Een interessante lectuur met een schat van waardevolle gegevens uit de historie van de S.S.O.!!!

Ziet, wat U doen kunt, dan doen wij wat U kunt zien.

Red.adm.dir.

BROODJE DUBBELOP

Naar men ons mededeelde is op 13 November het (na enige flessen wijn) opgerichte dispuut Hybris een doorn in het oog van Itai, Oblomov en Ruzda. De leden van het nieuwe gezelschap zijn voor het merendeel door de genoemde oudere disputen dermate opgevreeën, dat ze meenden goed genoeg te zijn om voor zichzelf te kunnen beginnen. De meester-knecht echter, die een weerkplaatsje opent, zonder ooit jongmaatje te zijn geweest, is onder de ambtsbroeders een onmogelijke figuur. Dit gaat te ver. En Hybris wordt slechts door hen gewaardeerd, die buiten de invloedssfeer van die hoogmoed vallen. Zolang dus Netty Meier, Rudi Künzel, Han van der Smagt en Walter van der Kooi nog geen concurrerend periodiekje gaan uitgeven, zullen wij ze als populaire fluimen van een goedaardig soort beschouwen, en ze derhalve met milde blik gadeslaan.

De blikken van sommige kennismakers zijn niet zo mild. En waarom dan niet? De Hybrieërs, voortgekomen uit de eerstejaars cabaretgroep, hebben weinig moeite gedaan om zich populair te maken onder hun jaargenoten. Aanvankelijk had een groot aantal mensen zich tijdens de K.M.tijd opgegeven voor de cabaretgroep; deze lieden zijn bij elkaar gekomen om de avond met vereende krachten voor te bereiden. Dit was wel gezellig, gezelligheid echter wordt het best entre-nous bedreven. Entre-nous impliceert: uitsluiting van alles wat derde persoon is. Derhalve grepen de Hybrieërs naar de macht, donderden de rest eruit en maakten een cabaret met enkele uitverkorenen. Een redelijk goed cabaret overigens.

De ledenvergadering van 11 November is niet verder gekomen dan punt 7 van de agenda. Het bestuur had zich weinig verdiept in de aan een begroting inhaerente problematiek. De begroting werd dermate becritiseerd vanuit de vergadering, dat ze niet eens in stemming is gekomen. Kaas & Brood heeft ook nog een lik uit de pan meegekregen. IJpenberg: Er is ieder jaar kritiek geweest en ik wil dus ook kri-

tiek oefenen. Groenink: Er zijn weinig talenten in de Olofspoort. (Geroep in de zaal: "Daams, Nuis, en van Zeyst dan?!"). Meuleman: Kaas & Brood samen met convocaties te duur.

Tijdens de ledenvergadering zijn boeken uitge-reikt aan de leden Lingeman en Verwey wegens hun verdiensten inzake de kelderrestauratie. Op zijn beurt sprak Ejo waarderende woorden over de noeste verf- en metseldrift van de praeses. En terecht naar onze mening. Deze tresviri hebben een stuk arbeid gepleegd, waar weinig wijndrinkende soos-bezoekers echt benul van hebben.

De inauguratie 13 November viel dit jaar samen met een boorenkoolmaaltijd. Dit neemt niet weg, dat er 66 nieuwe leden werden geïnstalleerd. We zagen vele vertegenwoordigers van A en B-kernen alsmede twee ASVA-bestuurders. Ouderejaarsleden waren er meer dan het vorige jaar. Het feest duur-de tot diep in de nacht.

Er schijnt, blijkens een papier ad valvas een dispuut Bon Homme te zijn opgericht. Kenmerken: eigen briefpapier met hoofd, leden hebben dienst-plicht vervuld en verder contact met AVSV (samen met Péchinet).

- - - -

LEDEN VAN DE S.S. OLOFSPOORT,

Heden ontvingen wij bericht van de H. Bisschop van Myra, Sint Nicolaas, dat hij van zins is om op Vrijdag 29 November, indien mogelijk verge-zeld van enig personeel, de Sociëteit te bezoeken. Hij verzoekt om pakjes, waarvan de leden denken, dat andere leden ze graag van de Sint zouden willen krijgen, om half tien op die a-vond bij de Sociëteitscommissie in te leveren.

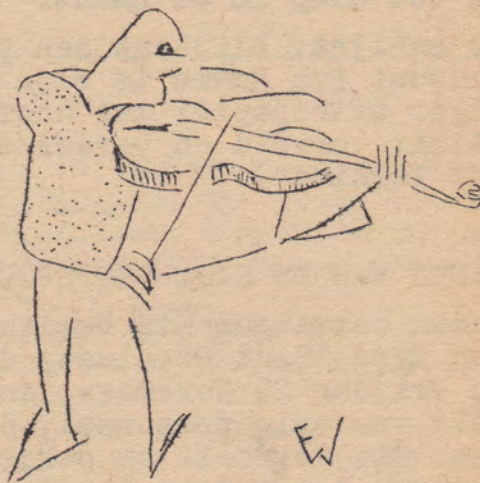
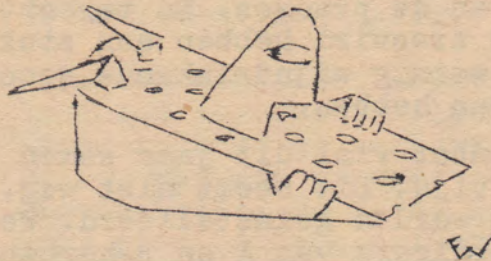
Zegt het voort!!!!!!

HET SOCIETEITSBESTUUR.

-14-

KAAS

Kaas, zachte waarborg van het leven,
Uw nutteloos glimlachende gaten bemoedigen mij
En geruisloos leef ik verder
Temidden van U, maar zo veraf....., zo veraf.....
(cheekles).

BROOD

Brood, wit brood heel wit
Nu zacht een viool zingt
Dan glijdt het naar een valse
Kras - geen eten meer.

(JOHANNA).